

[Formanden.]*Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for
Finansaaret fra 1. April 1934 til 31.
Marts 1935.

Mødet hævet Kl. 17¹⁷.

155. Møde.

Torsdag den 9. Maj Kl. 10.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om en Smørordning har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eks-emplarer vil blive omdelt.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten. (Merindkomstskat eller Tillægsskat) har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eks-emplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5270).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Finansudvalget*:

Til § 25.

Tekstanmærkning Løbe-Nr. 25 Nr. 4.
ad I. A. b. 1. udgaar.

Det stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslaget (se foran)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Krag: Den høje Regering har nu ledet Rigsdagsarbejdet gennem seks Rigsdagssamlinger og igennem en Periode, som ganske afgjort har været præget af dybt-gaaende Vanskeligheder af forskellig Art, og derfor er der Grund til at spørge, om de Herrer i Regeringen i Dag sidder som Sejrherrene over Tidens Vanskeligheder, som dem, der har været i Stand til at løse Tidens Opgaver, som Mænd, der stolte af Resultaterne skuer ned over fuldbragt Daad. Spørger man saaledes, maa Svaret ganske afgjort blive: Nej, ingenlunde! Der er ikke fjerneste Tvivl om, at den danske Offentlighed i Dag ser paa den høje Regering som en Samling af trætte Mænd, af store Ord og manglende Evne til Handling, hvoraf et utvivlsomt Flertal i Befolkningen for længst er træt. Trods Mandatgevinsterne ved Amtsradsvalgene, Gevinster, som var en Følge af den ændrede Valgmaade, hvortil de Konservative mærkværdigt nok hjalp Regeringen, og derfor en Mandatgevinst, som maatte indtræde, viste disse Amtsradsvalg alligevel ganske tydeligt, at Regeringens Støttepiller hælder mod det endelige Fald. Og hvad er Aarsagen? Ja, Aarsagen er i første Række den, at den høje Regering over for Tidens mange og store Vanskeligheder, som jo ogsaa er kommet til os i udtalt Grad udefra, aldrig har formaaet at hæve sig op til Folkeførelserne, men er blevet stikkende i Klasseinteresser. Det har vi set ved saa at sige alle de Forslag til Bekæmpelse af Tidens Vanskeligheder, som den høje Regering har fremsat, og vi har senest set det i ganske udtalt, tydelig Grad i de Forslag, som er forelagt den høje Rigsdag her henimod Samlingens Slutning, ikke mindst det Smørforslag, der er camoufleret som Hjælp til Landbruget, men som jo i Virkeligheden er et ganske simpelt socialt Forslag, gaaende ud paa at byde Arbejderbefolkningen billigt Smør, medens Producenterne saa kan spise Margarin. Det er det samme, vi har mødt i mange, mange andre Forhold. Aldrig nogen Sinde har vi staaet over for et Problem, som krævede Samling om sin Løsning, f. Eks. Problemet om at gøre Dyrkningen af Danmarks Jord rentabel, uden at klasseprægede Spørgsmaal er blandet op deri, uden at deres Løsning er gjort til Betingelse for, at den Opgave, der havde Helhedsvæltet til Maal, kunde tages op til Løsning. Gang paa Gang har vi set dette. Og hvad var det, Regeringen paatog sig at skabe i 1929? Ja, man paastod dengang, at der var en vold-